

for sammenhæng i planlægningen ved at flytte beslutningerne ud i en hel masse forskellige selskaber. Nogle skal planlægge trafik – helt ned på kommunalt niveau skal hver kommune planlægge sine egne busruter. Nogle skal træffe beslutning om det ene, og nogle om det andet, men der er ingen sammenhæng i tingene.

Vi ønsker en udvikling, hvor man fortsat kan bo over hele landet, ikke kun i de store byer. Det kræver en regional planlægning. Det kræver, at man har mulighed for at sikre, at der også er arbejdspladser og boliger lokalt. Det kræver, at man lokalt får lokalråd, der kan komme med gode ideer til, hvordan man kan udvikle samfundet, hvilke nye arbejdspladser man kunne skabe, at man f.eks. kunne få et lokalt mejeri, at man kunne udvikle den lokale havn, at man kunne lave en lokal fabrik for produktion af hamp og hør.

Men regeringen går den stik modsatte vej. Regeringen ønsker at forstærke affolkningen af landområderne ved at lægge al planlægning ud i en række forskellige selskaber og ikke have nogen sammenhæng i tingene.

Vi ønsker en reform af det sociale område, hvor der kan være en medarbejder, der reelt tager sig af det enkelte menneske, sørger for det enkelte menneske hele vejen igennem systemet, har ansvaret for, at man finder en løsning på at hjælpe folk til at klare sig selv.

Regeringen går den modsatte vej. Den siger godt nok, at man skal have én indgang, men når man så er kommet ind ad den ene indgang, er der sytten svingdøre ude bagved.

Kl. 9.25

Vi ønsker, at man begynder at se på et helt menneske, ser på det enkelte menneske og ser på, hvad det har behov for. Derfor har vi foreslået, at der skal være hundrede procent statsrefusion på overførselsindkomsterne, så kommunerne ikke tænker i, hvad der passer deres kommunekasse bedst, men derimod tænker i, hvad der passer det enkelte menneske bedst.

Regeringen går den modsatte vej. Nu skal vi også have takststyring på sundhedsområdet, så kommunerne kommer til at sidde og se på, hvad det koster at sende mennesker til forskellige typer behandling.

Vi ønsker, at vi skaber en mulighed for en bæredygtig vækst, at vi i vores planlægning og styring af samfundet ser på, hvordan vi bedst muligt tager hensyn til miljøet, også når vi planlægger kollektiv trafik, også når vi planlægger, hvor bolig og arbejde skal ligge i forhold til hinanden.

Regeringen går den stik modsatte vej.

Vi ønsker, at ungdomsuddannelserne samles, at handelsskoler og erhvervsuddannelser skal have samme, gode muligheder som gymnasierne.

Regeringen går den stik modsatte vej og lægger gymnasierne under staten og med taxameterstyring, så de kan få lige så elendige vilkår som handelsskoler og erhvervsskoler.

Regeringen vil have, at alle de mange milliarder kroner, det koster at gennemføre denne gigantiske omvæltning af samfundet, skal betales af stordriftsfordele. Ordet siger jo sådan set i sig selv ret klart, at regeringen ønsker, at skoler, børnehaver, plejehjem, sygehuse og mange andre offentlige opgaver skal samles i store enheder. Regeringen lover godt nok de mange hundrede tusinde offentligt ansatte, at de følger med, når deres opgave flyttes fra en enhed til en anden, men derefter kan de fyres, og mange vil blive fyret, når regningen skal betales, for der er ikke andre til det.

De mest afhængige, de handicappede, misbrugerne, de anbragte børn får kun 1 års sikkerhed for, at de kan blive boende der, hvor de bor i dag.

Danmark er et af de rigeste lande i verden. Vi har 800.000 mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet, og som kunne bidrage. Vi kunne skabe en gigantisk velfærdsforbedring, hvis vi ville. Vi kunne skabe et samfund, hvor der var sammenhæng i tingene, hvor vi satsede på, at vi alle kunne få et bedre liv. Men regeringen vil hellere gennemføre et ideologisk korstog mod demokratiet og for privatisering. Det siger vi klart fra over for.

Formanden:

Der er korte bemærkninger, så ordføreren bør vente et øjeblik.

Selv om det er indiskutabelt, at statsministeren hedder Anders Fogh Rasmussen, har vi en praksis for, at ministre ikke kaldes ved navn, men ved ministertitel. Hvis der er behov for at nævne ministre, er det fremover ved titlen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Så er jeg glad for, at jeg har mulighed for at kalde fru Line Barfod ved navn.

Bare et ganske kort spørgsmål: Hvorfor i alverden sidder Enhedslisten egentlig stadig væk med i forhandlingerne? Hvad er Enhedslistens interesse i det? Spørgsmålet er selvfølgelig af-